Written by - சுப்ரபாரதிமணியன் -
Monday, 24 March 2014 03:07 - Last Updated Monday, 24 March 2014 03:09

விளிம்புநிலை மக்களைப் பற்றியும் குறிப்பாக தலித் மக்களைப் பற்றியும் கடந்த 20 ஆண்டுகளாக எழுதிக் கொண்டிருப்பவர் அபிமானி. பலசமயங்களில் நம்பிக்கையே அவர்களின் ஊக்க சக்தியாக இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டுபவர். என்றைக்காவது ஒருநாள் போராட்டங்கள், எதிர்ப்புக் குரல்கள் மூலம் நல்ல வாழ்க்கை அவர்களுக்குச் சாத்தியம் என்பதை சூசகமாக வெளிப்படுத்துபவர். கிராமங்களில் நிலம் முழுக்க ஆதிக்க சாதியினரின் கையில் இருக்கிறது.இன்னும் கூட தலித்துகளில் பெரும்பான்மையோர் விவசாயக் கூலிகள். ஆதிக்க ஜாதியினரின் பாலியல் கொடுமைகள் பற்றி நிறைய எழுதி உள்ளார். காவல்துறையினருக்கும் ஆதிக்க சாதியினருக்கும் இடையிலான உறவு குறித்தும் நிறைய எழுதியிருக்கிறார்.ஒவ்வொரு நாளும் இரண்டு தலித்துகள் கொல்லப்படுகிற இந்தியச் சூழல். மனித உருவங்கள் சாதியின் கொடுமையான வன்முறையைப் புரிந்து கொள்ள இயலாத அவலங்கள் பற்றி நிறைய எழுதியிருக்கிறார்.

இவரின் முதல் நாவலில் தண்ணீர் பிரச்சினையை முன் வைத்து தலித்துகள் அவர்களின் உட்சாதிகள் குறித்த முரண்பாடுகளையும் பிரச்சனைகளையும் விவாதத்திற்கு கொண்டு வருகிறார். சாம்பாக்கமார் (பறையர்), பகடைகள் எனும் அருந்ததியர் போன்றோரின் உள் முரண்பாடுகளும் அவர்களின் வாழ்வியலையும் சொல்ல இந்நாவல் அவருக்குப் பயன்பட்டிருக்கிறது. மற்றும் துலுக்கக்குடி எனும் முஸ்லீம்களின் வாழ்வும். கிராமத்தில் தண்ணீர் பிரச்சினை பெரிதாகவே இருக்கிறது. பொதுக் கிணறு, பொது நீர்க்குழாய் எல்லோரும் புழங்கும் இடங்களாக இருக்கின்றன. விவசாயக் கூலி வேலைக்குப் போய் வரும் பொன்னாபரணத்திற்கு தொண்டை தாகம் தீர்க்கக் கூட வீட்டில் தண்ணீர் இல்லை. படுக்க வரும் கணவனிடம் கூட “கழுவுறதுக்கு தண்ணி இருக்கா “ என்று ஒதுக்கி விடுகிறாள். துலுக்கக்குடி முஸ்லீம் பெண்கள் தண்ணீர் பிடிப்பதில் சற்றே அதிகாரம் காட்டுகிறார்கள். இஸ்மாயில் சாயபு செய்வினை செய்து எல்லாரையும் முடக்கி விடுவானோ என்ற பயம் பலருக்கு இருக்கிறது. சொக்காரன்மார் பாடை சாங்கியத்திற்கு கூட தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. செத்த பிணத்தை குளிப்பாட்ட தண்ணீர் கொண்டு வருவது பெரும் சிரமமாக இருக்கிறது. தண்ணீர் கொண்டு வரும் பிரச்சினைகளில் மனிதர்கள் குறிப்பாய் பெண்கள் கரிக்கட்டையாய் ஆகிறார்கள். பனை ஓலைப் பட்டையில் தண்ணீர் சேந்தும் அவலம். உடைந்து போன மண்குடத்தை கூட மாற்ற முடிவதில்லை. சவைபிள்ளையார் வெள்ளாளக்குடி நாச்சியாரும் சரிகிணத்துக்கு தண்ணீருக்கு வர வேண்டிய தண்ணீர் தட்டுப்பாட்டுச் சூழல்.. குண்டி காயந்தால் குதிரையும் புல்லைத் தின்னும் என்பது போல தண்ணீர் பிரச்சினையை முன் வைத்து எல்லோரும் அலைகிறார்கள். சக்கிலிக்குடி கறி வாங்க பகடைகளும் அலைகிறார்கள். சக்கிலிப்பையன் சுவர் மேலே உட்கார்ந்து பேசுவது கூட வாறு

சாதிக்காரர்களை எரிச்சலூட்டி கையை நீள வைக்கிறது. நாடக்கமார்களின் அதிகாரமும் ஒரு புறம். 50 குடிகள் தலித் இருக்கும் கிராமத்தில் 20 குடிகள் முஸ்லீம் மக்கள் செய்யும் அதிகாரம் இன்னொரு புறம். சாணித்துகள் முட்களின் உரசலாய் வாழ்க்கை எல்லோருக்கும் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

காடாவிளக்கு போய் அரிக்கேன் விளக்கு வந்தாலும் சேரிகள் போய் பெரும் கட்டிடங்கள் வந்தாலும் தண்ணீர்ப் பிரச்சினை ஏதாவது ரூபம் எடுத்துக் கொண்டே இருக்கிறது. புது வீடுகள், புது காலனிகள் வந்தாலும் வீட்டு தனிக் குழாய்கள் வந்தாலும் தண்ணீர் ஏதாவது வகையில் பிரச்சினைகளாக விசுவரூபித்துக் கொண்டு வருவதை இந்நாவல் சொல்கிறது. சூழலியல் பற்றி யோசிப்பில் இப்போது முன் நிற்பது தண்ணீர் வணிகப் பொருளாகிப் போனதும், தண்ணீரால் மூன்றாம் உலக யுத்தம் என்பதும் தான். “எல்லோருக்குமான தண்ணீர்” என்பது சுத்தமான குடிநீர் உபயோகத்தை முன் நிறுத்துகிறது. தண்ணீர் பண்டமாகி விட்டது. தண்ணீரை கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களின் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வரும் உலகளவிலான ஏற்பாடுகள் பயமுறுத்தவே செய்கின்றன.” தண்ணீர் விற்பனைக்கல்ல “ என்று தண்ணீரை ஒரு அடிப்படை உரிமையாகவும் கோரி பெரும் போராட்டங்கள் உலகம் முழுவதும் நடந்து வருகின்றன. தண்ணீர் தனியார்மயமாகல் என்பது தோல்வியடைந்து வருவதை பல நாடுகளின் போராட்டங்கள் சுட்டுகின்றன.

இந்நிலையில் கிராமங்களில் தண்ணீர் பிரச்சினை சாதிய அடையாளங்களோடும், சாதிய பிரச்னைகளொடும் இருந்து வருவதை இந்நாவல் சொல்கிறது. இந்துக்களின் சாதிப்பிரிவுகள் பாம்புகளின் நீளம் போல் நீண்டு கொண்டு தொடர்கின்றன. இதில் மேலே இருப்பவர்கள் தங்களை அதிக்கத்தின் மூலம் அப்படியே நிலைநிறுத்திக் கொள்ள முயல்கின்றனர். கீழே உள்ளவர்களை எவ்வகையிலும் உயர வழியில்லாமல் செய்கின்றனர். நீர்த்தேவைகள் சம்பந்தமான வசதிகளும் அவர்களுக்காகவே ஏற்படுத்தப்பட்டன.இவை ஆங்கிலேயர்களால் முதலில் வசதி வாய்ப்பு என்ற வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டு பின்னர் சுதந்திர காலம் தொட்டு விரிவுபடுத்தப்பட்டன. சாதி அமைப்புகளும் உட்பிரிவுகளும் ஆழமாக வேர் விட்டன. சாதியக் கட்டுப்பாடுகள் ஒடுக்கப்பட்ட சாதியைச் சார்ந்தவர்களை இன்னும் இன்னும் சிரமமாக்கியது. இதில் நீர் விநியோகம் சார்ந்த முறைகளும் சாதிய கட்டுப்பாட்டிற்குள் வந்தன. இந்த வெவ்வேறு நிலைகளை இந்நாவலின் பல பக்கங்களில் காணலாம்.

போராட்டங்கள் மூலம் தங்கள் பிரச்சினையை சொல்ல மனிதர்கள் வந்து கொண்டே இருக்கிறார்கள். பறையர்களுக்கு வழிகாட்டவும் போராடச் சொல்லவும் பண்டாரம் இருக்கிறான். பம்பாய் போய் விட்டு வருகிற வெள்ளையனும் அவர்களின் வாழ்க்கைப் போக்குகளிலிருந்து மாறுபட்டு இருக்கிறான். கொத்தனார் அந்தோணி தலித் பெண்ணை காதலித்தாலும் அது கூட நிறைவேறாததாக இருக்கிறது.

Written by - சுப்ரபாரதிமணியன் -
Monday, 24 March 2014 03:07 - Last Updated Monday, 24 March 2014 03:09

தலித்துகள், உட்சாதிகள் குறித்த நுணுக்கமான பார்வை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சாம்பாக்கமார்களுக்கும் அவர்களை ஒதுக்கி வைக்கும் பிள்ளை, துலுக்கர், நாடார், மறவர், கோனார் ஆகியோர்களுக்கும் சாம்பாக்கமார்களுக்கும் அவர்களால் ஒதுக்கப்படும் சக்கிலியர்களுக்கும் இடையில் ஏற்படும் முரண் செயல்களும் சம்பவங்களாய் விரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தலித்துகளின் உடல்கள் தீண்டத்தகாதவை என்று பிற சாதியினர் அவர்களின் உடம்பைச் சுற்றி அமைத்துக் கொள்ளும் வேலிகள் நிறைய இருக்கின்றன. அவர்களின் உடம்பு மட்டுமா. அவர்கள் குடிநீர் பிடிக்க பொது குழாய்க்குச் செல்லும் இடங்களில் அவர்களின் மண் குடங்களோ, பித்தளைப் பாத்திரங்களோ உயர் சாதியினரின் புழங்கு பாத்திரதில் மோதிக் கொள்வது கூட எவ்வளவு கோபத்தை அவர்களிடம் கிளப்புகிறது . சமூக ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்டங்களின் குறியீடாக இதில் ஒரு போராட்டம் வருகிறது. வாழ்க்கையிலும் வாழ்விடங்கள் சாதி வாரியாகப் பிரித்துப் போடப்படுகின்றன. உறவுகளும், உணவு உண்ணும் முறைகளும் கூட இவ்வாறு பிரித்துப்போட்டு சாதிய அடையாளம் காட்டப்படுவதை இறுதி பாகம் சொல்கிறது.கிணற்றடிகளும் பொது தண்ணீர்க் குழாய்களும் கலவரம் கிளம்பும் இடமாக மாறி இருப்பதை விரிவாகச் சொல்கிறார்.சாதிய ஆதிக்கம் வெவ்வேறு காலத்திற்கும் வெவ்வேறு சாதிகளின் கைகளுக்குச் செல்கிறது. ஒடுக்கப்பட்ட சாதிகளுக்குள்ளும் புகைச்சல்கள், ஒரு சாதிக்கு இன்னொரு சாதி அடிமையாக இருக்க வேண்டிய அவலம்.மனப்போக்கு.

நாவலின் வடிவமும் அது சொல்லும் விசயங்களும் வெவ்வேறானவையல்ல என்பது விளங்குகிறது. நிகழ்கால வாழ்க்கையைச் சொல்ல புது மொழியோ, உருவகங்களோ, புது வடிவமோ தேவையில்லை. வாழ்வின் நடைமுறையோடும், புழங்கு மொழியோடும் நகர்த்திக் கொண்டு போவதே இந்நாவலின் சிறப்பு என்று சொல்லலாம்.அரசியல் மாற்றங்களோ, சமூக மாற்றங்களோ செல்ல வழி காட்டும் தனி நபர்களின் கதைகளின் மூலம் சமூக எழுச்சியைத் தொட்டுச் செல்வதை கோடிடுகிறார். தனி மனிதர்களும் சமூகமும் வேறு வேறு துருவங்களாய் அமையாமல் சமூகத்தின் வலியின் படிமமாகவே இந்நாவல் அமைந்திருக்கிறது. அதில் தலித் விடுதலையும் அடங்கி இருக்கிறது. அரசாங்க உத்தியோகச் சூழல் அபிமானியை நடுத்தர வர்க்க ஆளாக்கி விட்டிருந்தாலும் அவரின் உறவுகளும் சாதி ஆக்கிரமிப்புக்குள் இருப்பதை தொடர்ந்து எழுதி வருகிறார். தலித் சமூகத்தின் மாற்று உண்மைகளை அவர்களின் வாழ்க்கையை மாற்றி அமைத்துக் கொள்வதற்கான புது சக்திகளை இவரின் படைப்புகளிலிருந்து பெற முடியும்.அதில் இந்நாவலும் ஒன்று.

(ரூ 250. நீர்க் கொத்தி மனிதர்கள் : அபிமானியின் நாவல், காவ்யா பதிப்பக வெளியீடு, சென்னை)

subrabharathi@gmail.com